

Bevarandeplan för Natura 2000-området Tygelsjö-Gessie SE0430149

Sjotorps ängar i Tygelsjö-Gessie och en ung grönfläckig padda. Foto: Eva Ohlsson & Alex Regnéér

Grunduppgifter om Natura 2000-området

Län:	Skåne
Kommun:	Vellinge och Malmö
Läge:	4 km väster om Vellinge
Markägare:	Enskilda
Areal:	1159,4 hektar
Skyddsform:	Foteviksområdet (Naturreservat), 2011-05
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 2002-01 SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12 SAC fastställt av Regeringen 2011-03 Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-12-20 respektive 2018-12-21
Reviderad:	2018-10

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen. Om ett Natura 2000-område också ingår i ett annat områdesskydd, t.ex. naturreservat, finns det gällande föreskrifter för området, dessa finns att läsa i beslutet till naturreservatet samt i skötselplanen. Bevarandeplanen för Natura 2000-området hänvisar i mycket till skötselplanen och utgör därför en enklare form av bevarandeplan. Bäst läses de tre dokumenten tillsammans.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

I bevarandeplanen redovisas flera kategorier av arter. *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter listade i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1. Bevarandemål för arter i denna kategori som finns inom ett utpekat Natura 2000-område ska finnas med i en bevarandeplan. Tillstånd krävs alltid för åtgärder som riskerar att påverka dessa arter negativt.

Typiska arter är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsamt tillstånd för en utpekad naturtyp. *Karaktäristiska arter* är vanligt förekommande arter som stödjer tolkningen av en viss naturtyp. Arter kan vara både typiska och karaktäristiska. *Prioriterade arter* och naturtyper är de arter och naturtyper som utpekats som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium. *Rödlistade arter* är en sammanställning av arters status när det gäller risk att dö ut inom ett lands gränser. Klassificeringen bygger på IUNC¹ definitioner och kategorier för bedömda arter. En nationell rödlista publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för denna bevarandeplan förtecknad i boken Rödlistade arter i Sverige 2015. *Fridlysta arter* är förtecknade i Artskyddsförordningen. Det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada fridlysta växter och djur. *Ågp-arter* är hotade arter med ett särskilt åtgärdsprogram för att förbättra artens överlevnadsmöjligheter.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets webbplats: www.naturvardsverket.se

Mer information om naturreservat

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/bildanaturreservat eller telefon 010-224 10 00

Karttjänsten Skyddad natur webbplats: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>

¹ International Union for Conservation of Nature

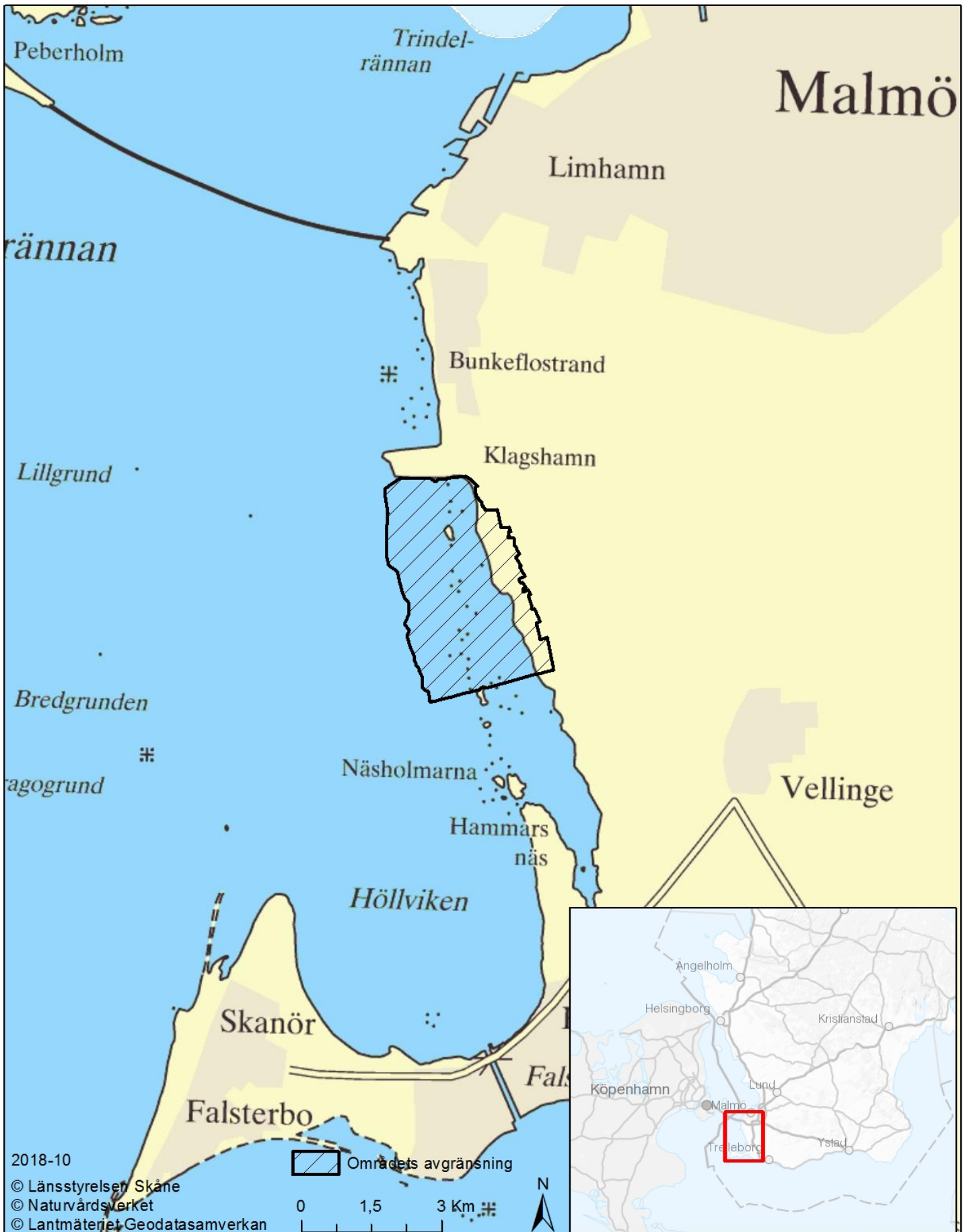
Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000	8
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	9
Bevarandemål.....	9
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	12
Naturtyper	12
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	17
Skydd och reglering.....	17
Prioriterade bevarandeåtgärder	18
Restaureringsåtgärder	18
Löpande skötsel	18
Uppföljning	18
REFERENSER.....	19
BILAGOR	19
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	20
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	21
Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	22

Översiktskarta

SCI Natura 2000-området Tygelsjö-Gessie, SE0430149

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Tygelsjö-Gessie är ett grunt havsområde med angränsande låglänta strandängar söder om Klagshamns udde i Malmö stad och vidare söderut in i Vellinge kommun.

Havsområdet är långgrund och stäcker sig ut till tremetersdjupkurvan. Stora delar av havsbotten är blottlagd under perioder med lågvatten vilket kan vara under långa perioder vid högtrycksbetonat väder i detta område där tidvatten saknas. Den låga men också varierande salthalten har stor inverkan på förekomsten av arter. Bottnarna domineras av mjukbotten med och utan makrovegetation och har hög primärproduktion. Ålgräs återfinns i två områden som sträcker sig i nordsydlig riktning och som avskiljs av ett område med vegetationsfria sandrevlar. Botten består av en mosaik av sandiga och dyiga områden där de senare har högt inslag av organiskt material. Havsborstmaskar och andra marina evertebrater kan finnas i höga tätheter liksom mindre arter av fisk som stubb samt yngel av framförallt plattfisk. Områden med ålgäs utgör livsmiljö för den akut utrotningshotade ålen. En bit ut från kusten ligger en ö uppbyggd av sand, Dynan, med vassruggar och ett område med vresros. Moränblocken ligger utspridda på sandbotten och på dessa förekommer blåstång i områden där de är vattentäckta. Längre inåt land där vattnet är grundare och där botten kan vara blottlagd vid lågvatten, sticker blocken upp ovanför vattnet.

Kusten karakteriseras av låglänta hävdade strandängar i stort sätt fria från träd och buskar. Ängarna har inslag av marskland och skonor och den rika floran präglas av det saltvatten som översvämmar området vid högvatten. Hävden har lång kontinuitet i större delen av området vilket bidrar till de höga naturvärdena. Betestrycket varierar dock och, framför allt i söder, finns ängar som är svagt betade eller som saknar hävd. Här finns även områden med breda vassruggar längs strandlinjen. Området är uppdelat i flera fällor av olika storlek med större sammanhängande betesområde i norr medan södra delarna är uppdelad i mindre fällor. I norr sker sambete mellan nötkreatur och häst medan andra delar i större utsträckning betas av hästar. Två större bäckar, Tygelsjöbäcken och Gessiebäcken, mynnar ut i havet inom området och det finns flera diken. Jordarterna består av grovmo och sand i Malmödelen och av lerig morän i Vellingedelen. Strandängens jordlager innehåller ganska mycket finjord. Marken är därför svårdränerad och har god vattenhållande förmåga.

Strandängar bildar en förlängning av det landskap som sträcker sig från Foteviken i söder till Lernacken och brofästet i norr. Området gränsar till flera Natura 2000-områden: Falsterbohalvön och Vellinge ängar i söder ingår i habitatdirektivet och Falsterbo-Foteviksområdet ingår i fågeldirektivet

Tygelsjö-Gessies strandmarker och grunda havsområde är av stort värde för fåglar. Speciellt viktigt är området för vadarfåglar, varav många är rödlistade, men även för andra markhäckande arter beroende av väl hävdade ängsmarker. Fåglarna hittar lämpliga häckningsmiljöer strandängarna och föda i det långgrundna, ofta blottlagda, bottenområdena där de ostört kan söka föda och rasta. De många moränblocken längs kusten utgör viktiga rastplatser.

Rådjur är vanliga inom området och håller ofta till i vassruggarna. Räv och mink förekommer också. Strandpadda och grönfläckig padda håller till i områdets grunda vattensamlingar. Insektslivet är rikt med många arter av skalbaggar såsom guldgrön sammetslöpare och mörk mullvadslöpare samt rödlistade fjärilar som vitt stråfly och luddkrisslemal.

I området finns en fornlämning som består av två koncentrisk ringvallar med tillhörande vallgravar, kallad Pile ringvall. I centrum av anläggningen finns en vattensamling. Området provgrävdes 1983 och då hittades ett bryne och fyra stolphål. Ringvallen har förmodligen använts som försvarsanläggning under vikingatiden. I norr finns en ruin på en kulle. Även ett fort från den s.k. Per Albin-linjen finns.

Området gränsar till Natura 2000 SCI-området Falsterbohalvön och överlappar med Natura 2000 SPA-området Falsterbo-Foteviken, där områdets fågelarter beskrivs mer ingående, samt med naturreservatet Foteviksområdet. Området är upptaget i våtmarkskonventionen RAMSAR och ingår i sin helhet i Helcom MPA² som "Falsterbo Peninsula with Måkläppen".

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till beslut och skötselplan för naturreservatet Foteviksområdet i vilket Natura 2000-området Tygelsjö-Gessie ingår.

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till skötselplanen för naturreservatet Foteviksområdet.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

² Baltic Sea Protected Areas

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Tygelsjö-Gessies naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Sublittoral sandbank med vegetation – dominerad av ålgräs/marina kärlväxter (1111)		399,1	399,1
Sublittoral sandbank fri från vegetation (1113)		160,8	160,8
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)		424,6	424,6
* Laguner vid rörliga kuster (1151)	3		3
Annuell vegetation på driftvallar (1210)	0,45		0,45
Ler- och sandsediment med glasört och andra annueller (1310)	0,66	2,6	3,3
Atlantiska havsstrandängar (<i>Glauco-Puccinellietalia maritimae</i> , 1330)	50,3	8,5	58,8
Total areal naturtyper		1050	
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
Total områdesareal		1159,4	

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är de betade salta strandängarna (1330) med lång hävdkontinuitet och artrik flora, de blottade sand- och lerbottnarna (1140) som är mycket betydelsefulla för fågellivet och sandbankarna med ålgräs (1111) som utgör viktiga miljöer för bland annat uppväxande fisk.

Motivering:

Natura 2000-området Tygelsjö-Gessie utgörs delvis av mycket artrika strandängar med lång hävdkontinuitet. Här växer bl.a. blå iris, ormax, pipstakra, marrisp, strandnål och sumpgentiana. Fågellivet på strandängarna och ön Dynan är mycket rikt och området är betydelsefullt för såväl häckande som rastande fåglar. Det ingående havsområdet är grunt och produktivt och nyttjas som livsmiljö av bland annat ål och yngel av plattfisk. Grundområdena med arealer som blottas vid lågvatten är av stor vikt som födosöksområde och rastplats för vadarfåglar. Tygelsjö-Gessie ingår i ett större sammanhängande område med väl hävdade öppna strandmarker och utgör en viktig del i en spridningskorridor för bland annat groddjur bland annat för grönfläckig padda.

Bevarandemål

Arealen sublittoral sandbankar med vegetation (1111) ska vara minst 399,1 hektar. Arealen sublittoral sandbankar fria från vegetation (1113) ska vara minst 160,8 hektar men kan tillåtas minska på bekostnad av sublittoral sandbankar med vegetation (1111). Arealen blottade ler- och sandbottnar (1140) ska vara minst 424,6 hektar. Arealen laguner vid rörliga kuster (1151) ska vara minst 3 hektar. Arealen biogent rev (1171) ska vara minst 0,01 hektar. Arealen driftvallar (1210) ska vara minst 0,45 hektar. Arealen glasörtstränder (1310) ska vara minst 3,3 hektar. Arealen salta strandängar (1330) ska vara minst 58,8 hektar.

Gemensamma bevarandemål för förekommande naturtyper

Exploatering, antropogen påverkan eller påverkan i form av byggnation, muddring, dumpning, redskap som skadar bottnar, båttrafik (svall, ljud), ankring, sand eller sten utvinning, vistelse utsläpp av olja och kemikalier, läckage av näringsämnen från jordbruk, degradering av tillrinnande vattendrag ska inte inverka negativt på viktiga processer, funktioner, strukturer samt karakteristiska- och typiska arter.

Hydrografiska villkor i form av vattenstånd, strömmar, vågor, vattenutbyte och sötvattensflöde ska variera naturligt i tid och rum.

Sötvattenstillförseln ska vara bibehållen med en naturlig blandning av söt- och saltvatten. I bäckmynningar ansamlas finare sediment som bildar deltan med sand- och gyttjebankar.

Sedimentationen ska vara naturlig, med försumbar antropogen påverkan, och inte inverka negativt på karakteristiska och typiska arter.

Naturliga processer som leder till transport av sand såsom sanddrift, erosion och ackumulation, ska tillåtas verka.

Naturtyperna och livsmiljöerna ska vara i ett tillstånd som stödjer dess ekologiska funktioner samt diversiteten i associerade samhällen.

Artsammansättningen ska vara naturlig för naturtyperna och karakteristiska och typiska arter ska finnas i livskraftiga populationer.

Främmande arter eller genetiskt främmande populationer ska inte inverka negativt på artsammansättningen eller populationsstorlekar hos naturligt förekommande arter.

Det ska finnas fria passager för djur och växter i alla livsstadier för att upprätthålla en konnektivitet inom området och mellan angränsande områden.

Mänskliga aktiviteter, verksamheter och vistelser ska inte inverka negativt på viktiga processer, funktioner, strukturer samt på karakteristiska och typiska arter.

Tillförsel av energi, inbegripet undervattensbuller, ska ligga på nivåer som inte påverkar marina livsmiljöer, landmiljöer eller arter på ett negativt sätt.

Specifika terrestra bevarandemål

Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar sker regelbundet och/eller säsongsvis.

Hydrologin ska vara naturlig med naturliga grundvattennivåer som skapar markfuktighet.

Det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår, eller andra avvattande anläggningar, som medför negativ påverkan.

Naturliga störningsprocesser såsom tramp och periodisk torkstress ska påverka området.

Vegetationen på strandängar och staggräsmarker ska främst bestå av lågvuxna arter.

Låglänta strandängar ska betas och hävdas så att den naturliga floran bevaras och ska fungera som häckningslokaler för markhäckande fåglar av olika arter, främst för vadarfåglar.

Igenväxningsvegetation ska inte förekomma annat än i begränsad utsträckning.

Naturtyperna ska fungera som häcknings- och födosöksområde, rastplats och övervintringsområde för olika sjö- kust- och flyttfågelarter.

Fysiska strukturer som små busksnår och småvatten ska förekomma.

Naturtyperna glasörtstrandängar (1310) och salta strandängar (1330) ska fungera som livsmiljö för tork- och salttålig vegetation. Vass och annan högrötsvegetation ska förekomma sparsamt.

Fält-, botten- och markskikt ska präglas av hävd eller annan regelbunden störning.

Driftvallarna (1210) ska ha ett luckert vegetationstäck och partier med öppen sand

Betesdjuren ska inte ges medel mot parasiter som finns kvar i dyngan och kan påverka dynglevande organismer negativt.

Specifika marina bevarandemål

Strukturbildande vegetation såsom sjögräs ska finnas med en naturlig artsammansättning, djuputbredning och i ett tillstånd som stödjer dess ekologiska funktioner samt diversitet i associerade samhällen.

Det ska finnas förutsättningar för fiskars lek- och uppväxt och naturtyperna ska fungera som viktiga födosöksområden för fiskar.

Naturtyperna ska kunna fungera som livsmiljö, födosöks-, rast- och övervintringsområde för en stor mängd kust- och sjöfågel av många olika arter.

Vattnet ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtypen och dess naturliga förutsättningar. Sedimentation och grumling ska endast orsakas av naturliga rörelser i vattnet.

Vattenkvaliteten ska ha minst god status³ inom området. Den antropogena belastningen i form av utsläpp och läckage av övergödande näringsämnen eller kemikalier ska vara i koncentrationer som inte resulterar i negativa direkta eller indirekta effekter på arter och funktioner i naturtyperna. Syrgashalten ska vara god.

Sublittoral sandbankar med vegetation dominerad av marina kärlväxter (1111) ska finnas i området.

Naturtypen ler- och sandbottnar (1140) ska präglas av återkommande naturlig störning med periodvis blottläggning av botten. Blottläggning av botten ska variera naturligt i tid och rum och bero på vattenstånd, vågerosion och sedimentation.

³ Vattenkvaliteten ska enligt Vattendirektivet ha god ekologisk och kemisk status. Enligt Havsmiljödirektivet är kravet att kvaliteten ska vara av god miljöstatus. Direktiven överlappar från strandlinjen till en sjömil utanför baslinjen.

Ler- och sandbottenarna ska fungera som viktigt födosöksområde för fiskar, speciellt för uppväxande plattfisk men även för mindre arter som stubb, när området är vattentäckt. Naturtypen ska också fungera som födosöksområde och rastplats för fågel, särskilt för vadare.

Hydrologin i kustnära laguner (1150) ska vara ostörd och horisontella grundvattenrörelser får inte påverkas. Det samma gäller grundvattnets kemiska egenskaper och temperatur.

Tröskeln och/eller vegetation i mynningen ska vara bibehållen med naturligt begränsat vattenutbyte med omgivande havsområde.

Lagunerna ska inte växa igen.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Sublittoral sandbank med vegetation – dominerad av marina kärlväxter (1111)

Naturtypen sublittoral sandbankar med vegetation dominerad av marina kärlväxter (1111) förekommer i två områden som sträcker sig i nord-sydlig riktning i områdets västra del. Mellan områdena finns en sandbank fri från vegetation. På de djupaste delarna förekommer ålgräs som tillsammans med andra mer storväxta kärlväxter, som borstnate, bildar sjögräsängar. Arterna fyller en mycket viktig fysisk och biologisk funktion. Rötter och rhizom bildar en rotfilt som stabiliserar bottenmaterialet vilket begränsar eventuell erosion. Sjögräsängarna är en viktig livsmiljö för många marina organismer. Vegetationen ger substrat, skydd och föda till en mängd olika ryggradslösa djur. På bladen finns betare som havsgråsuggor och snäckor som större bandtångssnäckor och båtsnäckor men även musslor som den rödlistade köpenhamns musslan. På de grundaste bottenarna, förekommer kortbladiga kärlväxter som natingar och hårsärv. Vanliga arter som kan påträffas är märlor som *Gammarus* sp. och *Microdeutopus gryllotalpa*, pungräkor samt sandräkor och östersjömusslor och sandmusslor. Olika småfiskar, såsom stubb och spigg, uppehåller sig gärna i områden med ålgräs. Habitatet är en viktig födosöks-, lek- och uppväxtplats för vandrande fiskar som horngädda och uppväxtplats för plattfisk som rödspätta och skrubbskädda. Yngel och unga fiskar hittas på sandområden från någon decimeters djup där de livnär sig på små kräftdjur. Även vandrande fiskar som ål, bedömd som akut hotad, använder de grunda vegetationsklädda bottenarna som livsmiljö. Fåglar som svanar, gäss och änder uppehåller sig över bottenarna där de betar av bottenvegetationen eller äter av bottenjuren.

Naturtypen bedöms ha icke fullgod bevarandestatus på grund av att vattenkvaliteten har måttlig status.

Sublittoral sandbank fri från vegetation (1113)

En vegetationsfri sandbank sträcker sig i nord-sydlig riktning i den västra delen av området mellan två sandbankar med vegetaion. Även på dessa bottenar finns östersjömusslor men även av sandmusslor samt kräftdjur som *Bathyporeia pilosa*, *Haustorius arenarius* och *Cyathura carinata* en fauna som tyder på exponerade sandbottenar med låg halt av organiskt material. Naturtypen är av särskild betydelse som uppväxt- och födosöksmiljö för plattfisk såsom skrubbskädda, rödspätta och sandskädda.

Ler- och sandbottenar som blottas vid lågvatten (1140)

Största delen av områdets havsareal består av ler- och sandbottenar som blottas vid lågvatten (1140). På grund av avsaknad av tidvatten styrs vattenståndet nästan helt av vädersituationen. Vattenståndet kan variera snabbt och mycket över kort tid men bottenarna kan även vara blottlagda under långa perioder vid högttryck. Även salthalt och temperatur varierar vilket gör att de organismer som lever här måste tolerera en hög nivå av fysisk stress. Kortbladiga växter som nating förekommer, men bottenlevande kiselalger dominerar oftast som primärproducenter. Till bottenfaunan hör sandräka, rovbormask och tusensnäcka, som finns i områden med höga halter organiskt material i sedimenten. Bottenfaunan kan finnas i mycket höga tätheter och naturtypen är därför mycket viktig som födosöksområde för rastande och häckande vadarfåglar såsom snäppor, storspov och skärfläcka med flera. I området finns en mängd moränblock som utgör viktiga rastplatser för fåglar.

Laguner vid rörliga kuster (1151)

Områdets laguner är lagunbildningar som till viss del har grävts ut och används som jaktdammar. De är avgränsade mot havet av ett vassbälte. Naturtypen bedöms ha icke fullgod bevarandestatus på grund av kunskapsbrist och föra att vattenkvaliteten har måttlig status.

Årull vegetation på driftvallar (1210)

Dynan är en holme som ligger drygt 400 meter rakt väster om Tygelsjöbäcken. Holmen är låglänt men längs dess västra strandlinje har en mindre strandvall bildats av svallat organiskt och oorganiskt material, så kallad marsktorv. Nyare organiskt material bildar driftvallar (1210). På det ofta mycket kväverika underlaget förekommer vanligtvis en frodig vegetation. På Dynans driftvallar växer bl.a. strandmålla, spjutmålla, sodaört, krusskräppa, gåsört, baltisk marviol och strandmalört. Naturtypen har i området fullgod bevarandestatus.

Ler- och sandsediment med glasört och andra åruller (1310)

Naturtypen glasörtstränder (1310) förekommer både på Dynan och i skonor på strandängarna. Skonorna har bildats där djuren fläckvis trampat upp växttäckets så att mineraljorden blottas. Tidvis översvämmas också partierna. När havet drar sig tillbaka blir havsvattnet kvar i skonorna och när vattnet efter en tid avdunstar koncentreras saltet. Skonor har också tidigare bildats genom brytning av grässvål längs kusten. Arter som saltnarv, havsnarv, glasört, saltört, rödmålla, saltarv, marrisp och dansk iris förekommer. På ett par av ytorna med naturtypen finns

även tång och blottad sand. I dessa dominerar glasörten. Glasörtstränderna är även betydelsefulla för flera vadarfåglar. Naturtypen har till största delen icke fullgod bevarandestatus på grund av övergödning och igenväxning.

Atlantiska havsstrandängar (Gluco-Puccinellietalia maritimae, 1330)

De salta strandängarna (1330) utgör områdets mest omfattande terrestra naturtyp och förekommer både längs med kusten och på norra delen av Dynan. Naturtypen har mycket lång hävdkontinuitet i området och hävdas än idag med bete. I Tygelsjö-Gessie finns både välhävdade, för svagt hävdade och för hårt hävdade strandängspartier. Naturtypen är i området i princip helt träd- och buskfri.

Bland arterna på de salta strandängarna finns vårbrodd, blåsklöver, gulkämpar, gulmåra, havssälting, hirsstarr, knägräs, rödtoppa, saltnarv, havsnarv, revfingerört, kustarun, ryltåg, krypven, rödven, knölsmörblomma, strandmalört och trift. Det stark hotade ettåriga gräset ormax har också påträffats i området. Av andra rödlistade arter märks dikesskräppa, strandsötväppling, engelsk skörbjuggsört, strandnål, dansk iris och smal käringtand.

Några av strandängspartierna gränsar i öster mot gödslad fodermark vilket ger upphov till näringspåverkan i de östra delarna av naturtypen. Mindre delar av strandängarna har även varit uppodlade tidigare vilket kan vara en bidragande orsak till näringspåverkan. De västra delarna av naturtypen hyser generellt en finare flora än de näringspåverkade östra delarna. I norr är större delen av de salta strandängarnas strandzon vassfria, men längre söderut i området finns partier med lägre betestryck där vass förekommer mycket rikligt. På Dynan har den salta strandängen tidigare varit tämligen igenvuxen med bl.a. vass och vresros, men efter flera röjningar så är naturtypen idag övervägande öppen. Dynan har vissa år varit en viktig häckningslokal för skärfläcka. Ängspioplärka, sävsparv, silvertärna, småtärna, rödbena, fiskmås, småskrake och kricka är några andra arter som har häckat på ön.

De salta strandängarna i Tygelsjö-Gessie utgör ett viktigt område för häckande och rastande fåglar. Bland de häckande fåglarna på strandängarna finns bl.a. rödbena, skärfläcka, större strandpipare, tofsvipa och sydlig kärrsnäppa. I vassruggar i södra delen av området häckar bl.a. brun kärrhök, skägges och vattenrall. Delar av naturtypen i området har idag begränsade värden för markhäckande fåglar. Begränsande faktorer är framförallt vass och en mängd staket som skär igenom området.

I småvatten på strandängarna i Natura 2000-området finner man även den sällsynta grönfläckiga paddan. Tillsammans med det angränsande Natura 2000-området Vellinge ängar utgör Tygelsjö-Gessie ett av artens starkaste fästen i landet. Den mycket ovanliga fjärilsarten vitt stråfly (starkt hotad), som endast påträffats på en handfull lokaler i landet, förekommer i området. Arten är knuten till rörsvingel. I området finns även den akut hotade fjärilen luddkrisslemal som är beroende av luddkrissla som bl.a. växer på de salta strandängarna på Gessie ängar.

Naturtypen salta strandängar har till största delen fullgod bevarandestatus i området. En mindre

andel av naturtypen har icke fullgod bevarandestatus på grund av för hårt eller för svagt betestryck samt näringspåverkan som ger upphov till en trivial flora.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området. OBS hoten är oftast reglerade i föreskrifterna för beslutet om naturreservat.

De största hoten för områdets naturtyper är:

Försämrad eller utebliven hävd och överbete

Försämrad eller upphörd hävd leder till att värdefulla naturtyper växer igen och att värdefulla hävdgynnade växtarter riskerar att försvinna. Florans artdiversiteten minskar och fåglar kan få minskad tillgång på häckningsplatser och födosöksmiljöer. Särskilt missgynnas vadarfåglar som häckar på hävdade strandängar.

Utebliven röjning av igenväxningsvegetation och minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning med buskar och träd samt utarmning av den hävdgynnade florans och faunan. Träd och buskar kan användas som utkiksposter av boprederande rovfåglar och kan verka avskräckande för markhäckande fåglar.

För högt betestryck av tamboskap men även överbete av vilda djur som gäss och hjortdjur, liksom för tidigt betessläpp eller slåtter, kan försämma naturtypers bevarandevärde. Fågelfaunan missgynnas när lämpliga boplatser försvinner på grund av för stora områden med för låg vegetation.

Förändrad hydrologi

Förändringar i områdes hydrologi genom ändringar av markavvattning inom eller utanför området eller genom förändringar av havets naturliga översvämningsdynamik kan få stora konsekvenser för områdets flora och djurliv genom ändrad utökad risk för uttorkning av viktiga småvatten och genom förändring av markkemiska egenskaper.

Exploatering och annan störning

All form av exploatering, bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering, täktverksamhet eller uppläggning av muddermassor med mera, i eller i närheten av området riskerar att försämma områdets bevarandevärde samt påverka utpekade arter negativt. Detta genom att land- och havsområden

tas i anspråk och ger upphov till utestängningseffekter på grund av störningar, ökad mänsklig aktivitet, buller etc.

Erosion kan uppkomma på grund av naturlig landsänkning eller upphörd sedimentering men även som en sekundäreffekt av byggnationer och konstruktioner i vatten, på grund av sandsugning och muddring med mera i eller utanför området.

Ett ökat friluftsliv och lösspringande hundar kan verka mycket störande på områdets fågelliv.

Grundgående fartyg som framförs i hög hastighet i vatten över grunda bottenar, riskerar att genom svall eller turbulens riva upp botten sediment och vegetation med ökad grumling och habitatförlust som följd.

Ankring på grunda vegetationsklädda bottenar kan orsaka långvariga och irreversibla skador.

Ljud och ljus kan verka som föroreningar.

Fragmentering och försämrad konnektivitet

Området är ett viktigt delområde i ett större sammanhängande område av skyddade låglänta kust- och grunda bottenområden. Fragmentering av området, till exempel genom exploatering av vissa delar, kan försämra möjligheterna för arter att utnyttja området optimalt eller att sprida sig inom området eller mellan angränsande områden. Skötsel som avlägsnar kantzoner och mosaikmiljöer och skapar skarpa gränser mellan olika markslag kan ge försämrad konnektivitet inom området.

Eutrofiering och överfiske

Drivande algmattor, oftast bestående av fintrådiga alger, kan uppstå. Fenomenet orsakas av överfiske av stora rovfiskar som genererar kaskadeffekter i födoväven samt av övergödning. Algmattorna ger upphov till syrgasbrist, utsöndrar giftiga ämnen, hindrar fisk att söka föda samt hindrar evertebrater med planktoniska larvstadier att bottenfälla. På näringsfattiga ängsmarker som gödslas (även på naturlig väg av till exempel stora mängder betande gäss) kan florans artdiversitet minska.

Övergödning genom ökad pålagring med ruttnande tång och alger. I äldre tider förekom tångtäkt och därigenom hölls strandområdena fria från större tång- och driftvallar.

Kväveläckage från närliggande åkermark.

Fiske

Överfiske kan leda till födobrist för arter beroende av fisk samt bifångst av sjöfågel. Fiske med vissa redskap kan leda till skador på bottenfauna och flora.

Kemikalier

Användning av bekämpningsmedel och kemikalier i de omkringliggande åkrarna kan påverka områdets naturvärden negativt genom till exempel påverkan på insekter och floran. Olje- och kemikalieutsläpp i vattenmiljöer kan ha stor negativ inverkan liksom båtbottnfärger.

Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin eller liknande medel som är negativt för den dynglevande insektsfaunan. Insekterna är viktiga för betesmarken då de bryter ned djurspillning.

Spridning av invasiva arter

Spridning av invasiva arter som till exempel japanskt jätteostron eller mårddhund kan få stora konsekvenser områdets flora och fauna.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27–29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådats med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken.

Skydd och reglering

Natura 2000-området omfattas i sin helhet av Foteviksområdets naturreservat som bildades 2011-05-19. Reservatsföreskrifterna förbjuder åtgärder som plöjning, grävning, schaktning, dikning, tippning, muddring, upplag, tångtäkt och markbearbetning samt åtgärder som kan skada fasta naturföremål, ytbildning, havsbotten eller småvatten. Vidare är det enligt föreskrifterna förbjudet att använda kemiska eller biologiska bekämpningsmedel, stödutfodra

eller tillföra växtnäringsämnen, kalk eller jordförbättringsmedel annat än på mark som är klassad som åkermark. Det är även förbjudet att bl.a. plantera träd eller buskar, uppföra mast eller vindkraftverk och att bedriva jakt på Dynan. För att värna om fågellivet råder beträdnadsförbud på Dynan från 1 mars till 30 november. I norra delen av Natura 2000-området finns ett strandängsområde där beträdnadsförbud gäller från 1 april till 15 juli.

Utöver naturreservatet Foteviksområdet omfattas Tygelsjö-Gessie även av Natura 2000 SPA-området Falsterbo-Foteviken. För mer information om områdets fågelliv, se bevarandeplan för Falsterbo-Foteviken (SPA). Tygelsjö-Gessie ingår även i Helcoms nätverk av marina skyddade områden, s.k. MPA:s (Marine Protected Areas). För en beskrivning av Helcom MPA hänvisas till den kombinerade bevarandeplanen/förvaltningsplanen för Natura 2000-området Falsterbohalvön (SE0430095) och Helcom MPA Falsterbo Peninsula with Måkläppen. Området ingår även i riksintressen för naturvård och kulturmiljö.

Länsstyrelsen anser att de nödvändiga bevarandeåtgärderna är reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

Områdets höga naturvärden är främst knutna till de öppna naturtyperna med lång hävdkontinuitet och det grunda havsområdet med ålgräsängar. För att behålla områdets terrestra naturvärden är fortsatt hävd av högsta prioritet. Det är även önskvärt att bete ska bedrivas ända ner till strandkanten för att förhindra igenväxning med vass. Många vadarfåglar är beroende av välhävda strandbetesmarker och strandzoner med kortvuxen vegetation. I kraftigt igenväxta delar finns behov av maskinell röjning. På Dynan förekommer inget bete varför denna behöver röjas med jämna mellanrum. Havsområdet ska ha en fri utveckling och skyddas från exploatering. Sandbankarna ska utvecklas fritt och området ska skyddas mot övergödning och utsläpp av förorenande ämnen.

Restaureringsåtgärder

- Se skötselplan.

Löpande skötsel

- Se skötselplan.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artdatabankens Artfaktblad (1992–2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Hansen, J. P., 2018. *Recreational boating degrades vegetation important for fish recruitment*. *Ambio* 1–13. <https://doi.org/10.1007/s13280-018-1088-x>
- Havs- och vattenmyndigheten 2017. *Åtgärdsprogram för ålgräsängar*. Havs- och vattenmyndigheten, Göteborg.
- Länsstyrelsen Skåne 2017. *Ålgräs i Skåne 2016 – Fältinventering och satellitbildstolkning*. Rapport 2017:04.
- Länsstyrelsen Skåne 2007. *Marin inventering av florans och faunas i Foteviken och i Höllvikenområdet*. Underlagsrapport för den marina statusen i området. Rapport 152–06.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Moksnes P-O m.fl. 2011. *Överfiske – en miljöfarlig aktivitet: orsaker till fiskbeståndens utarmning och dess konsekvenser i svenska hav*. Havsmiljöinstitutets rapport nr. 2011:4.
- Naturvårdsverket 2007. *Åtgärdsprogram för bevarande av vitt stråfly*. Naturvårdsverket, Stockholm.
- Naturvårdsverket 2010. *Åtgärdsprogram för bevarande av grönfläckig padda 2011–2016*. Naturvårdsverket, Stockholm.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.
- Östman Ö, m.fl. 2016. *Top-down control as important as nutrient enrichment for eutrophication effects in North Atlantic coastal ecosystems*. *Journal of Applied Ecology*, 53 (4) p. 1138–1147.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

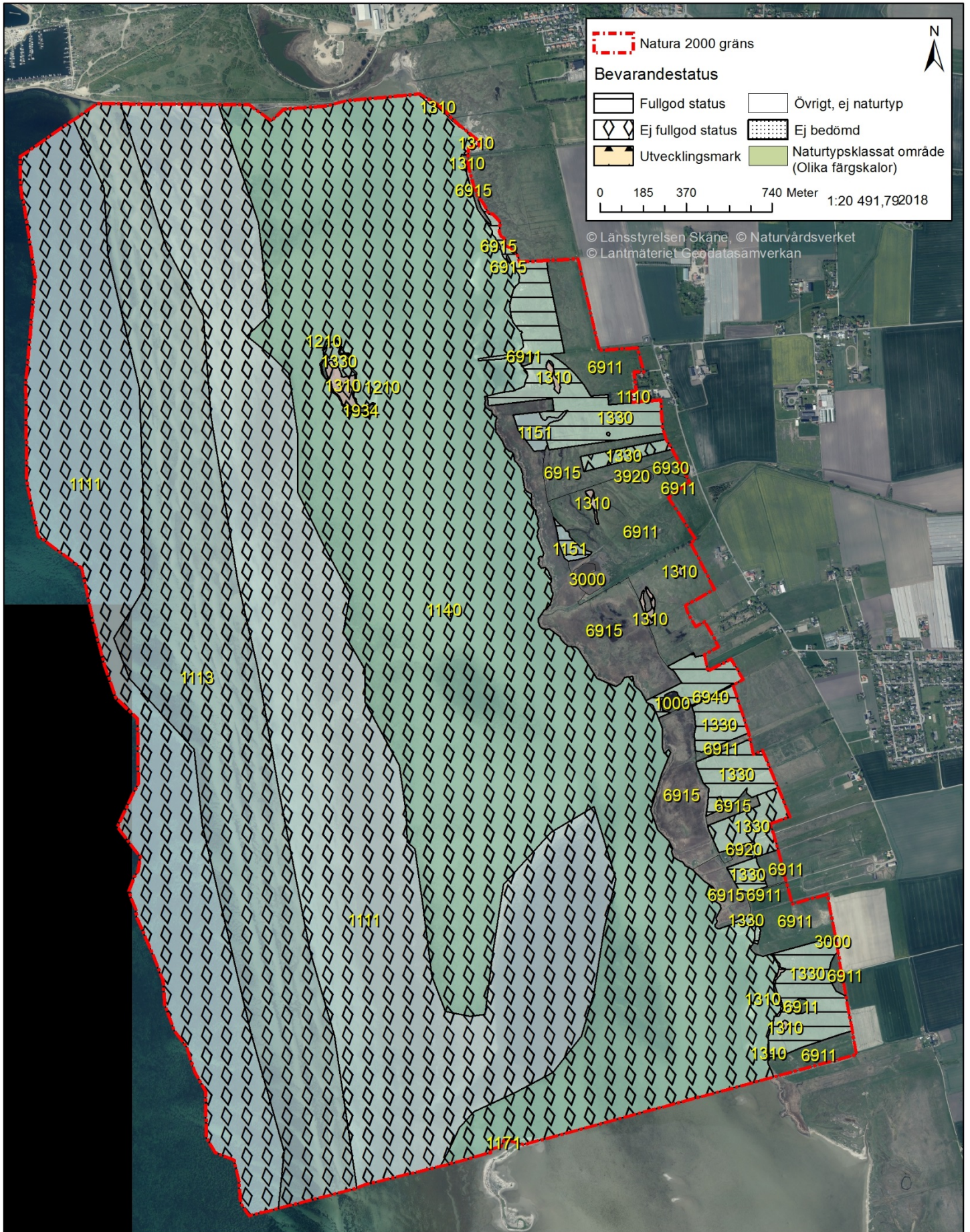
Planförfattare: Marie Löfberg

Senast reviderad 2018-10-05 av Alexander Regnéér och Lena Svensson

Bilaga 1. Natura 2000-området Tygelsjö-Gessie, SE0430149 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 1111 – Sublittoral sandbank med vegetation – dominerad av ålgräs/marina kärlväxter
- 1113 – Sublittoral sandbank fri från vegetation
- 1140 – Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten
- 1151 – Laguner vid rörliga kuster
- 1210 – Årslig vegetation på driftvallar
- 1310 – Ler- och sandsediment med glasört och andra årliga
- 1330 – Atlantiska havsstrandängar (*Glauco-Puccinellietalia maritimae*)

Icke-naturtyper

- 1000 – Marint vatten
- 1934 – Övrig ö under 0,25 hektar - obestämd
- 3000 – Vatten
- 3920 – Småvatten i odlingslandskapet
- 6911 – Öppen kultiverad mark
- 6915 – Fuktäng
- 6920 – Bebyggd mark
- 6930 – Åker
- 6940 – Kraftledningsgata
- 6999 – Exploaterad mark, icke natura-naturtyp

Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B1, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/ Annan fakta
Kärlväxter	Månläsbräken	<i>Botrychium lunaria</i>	NT
	Dansk iris	<i>Iris spuria</i>	VU, F
	Borsttåg	<i>Juncus squarrosus</i>	NT
	Plattsäv	<i>Blysmus compressus</i>	NT
	Källgräs	<i>Catabrosa aquatica</i>	VU
	Blågrönt mannagräs	<i>Glyceria declinata</i>	VU
	Ormax	<i>Parapholis strigosa</i>	EN
	Smal käringtand	<i>Lotus tenuis</i>	NT
	Strandsötväppling	<i>Melilotus dentatus</i>	CR, F
	Busktörne	<i>Ononis spinosa subsp. spinosa</i>	NT
	Engelsk skörbjuggsört	<i>Cochlearia officinalis subsp. anglica</i>	NT
	Marrisp	<i>Limonium vulgare</i>	VU, F
	Vanlig marrisp	<i>Limonium vulgare var. vulgare</i>	VU
	Dikesskräppa	<i>Rumex conglomeratus</i>	EN
	Saltmålla	<i>Atriplex pedunculata</i>	EN
	Flockarun	<i>Centaurium erythraea var. erythraea</i>	VU, F
	Paddfot	<i>Asperugo procumbens</i>	NT
	Vit sminkrot	<i>Buglossoides arvensis var. arvensis</i>	NT
	Hedblomster	<i>Helichrysum arenarium</i>	VU, F
	Ängsskära	<i>Serratula tinctoria</i>	NT
	Taggkörvel	<i>Anthriscus caucalis</i>	VU, ÅGP
	Strandnål	<i>Bupleurum tenuissimum</i>	NT
	Pipstäkra	<i>Oenanthe fistulosa</i>	EN
	Ålgräs	<i>Zostera marina</i>	LC, ÅGP
Skalbaggar	Röllikfallbagge	<i>Cryptocephalus bilineatus</i>	NT

		<i>Philonthus salinus</i>	NT
Bin	Mosshumla	<i>Bombus muscorum</i>	NT
Fjärilar	Mindre stamfly	<i>Amphipoea crinanensis</i>	NT
	Vitt stråfly	<i>Photodes morrisii</i>	EN, ÅGP
	Rotstreckat stråfly	<i>Protarchanara brevilinea</i>	VU
	Storringat jordfly	<i>Euxoa recussa</i>	NT
	Luddkrisslemal	<i>Digitivalva valeriella</i>	CR
	Rödklintsrotvecklare	<i>Pelochrista caecimaculana</i>	NT
	Bredbrämrad bastardsvärmare	<i>Zygaena lonicerae</i>	NT
Fåglar	Sädgås	<i>Anser fabalis</i>	NT
	Stjärtand	<i>Anas acuta</i>	VU
	Årta	<i>Anas querquedula</i>	VU
	Bergand	<i>Aythya marila</i>	VU
	Ejder	<i>Somateria mollissima</i>	VU
	Vaktel	<i>Coturnix coturnix</i>	NT
	Rapphöna	<i>Perdix perdix</i>	NT
	Rördrom	<i>Botaurus stellaris</i>	NT
	Vit stork	<i>Ciconia ciconia</i>	CR
	Bivråk	<i>Pernis apivorus</i>	NT
	Brun glada	<i>Milvus migrans</i>	EN
	Havsörn	<i>Haliaeetus albicilla</i>	NT, ÅGP
	Blå kärrhök	<i>Circus cyaneus</i>	NT
	Ängshök	<i>Circus pygargus</i>	EN, ÅGP
	Duvhök	<i>Accipiter gentilis</i>	NT
	Småfläckig sumphöna	<i>Porzana porzana</i>	VU
	Brushane	<i>Calidris pugnax</i>	VU, ÅGP
	Kärrensäppa, underarten <i>schinzii</i>	<i>Calidris alpina schinzii</i>	CR, ÅGP
	Dubbelbeckasin	<i>Gallinago media</i>	NT, ÅGP
	Rödspov	<i>Limosa limosa</i>	CR, ÅGP
	Myrspov	<i>Limosa lapponica</i>	VU
	Storspov	<i>Numenius arquata</i>	NT
	Roskarl	<i>Arenaria interpres</i>	VU
	Kustlabb	<i>Stercorarius parasiticus</i>	NT
	Silltrut	<i>Larus fuscus</i>	NT
	Gråtrut	<i>Larus argentatus</i>	VU
	Småtärna	<i>Sternula albifrons</i>	VU
	Skräntärna	<i>Hydroprogne caspia</i>	NT, ÅGP
	Svarttärna	<i>Chlidonias niger</i>	VU
	Kentsk tärna	<i>Thalasseus sandvicensis</i>	VU
	Tornseglare	<i>Apus apus</i>	VU
	Sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	NT
	Backsvala	<i>Riparia riparia</i>	NT

	Hussvala	<i>Delichon urbicum</i>	VU
	Ängspiplärka	<i>Anthus pratensis</i>	NT
	Rödstrupig piplärka	<i>Anthus cervinus</i>	VU
	Vassångare	<i>Locustella luscinioides</i>	NT
	Trastsångare	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	NT
	Kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	VU
	Brandkronad kungsfågel	<i>Regulus ignicapilla</i>	VU
	Svart rödstjärt	<i>Phoenicurus ochruros</i>	NT
	Buskskvätta	<i>Saxicola rubetra</i>	NT
	Svarthakad buskskvätta	<i>Saxicola rubicola</i>	EN
	Skäggmes	<i>Panurus biarmicus</i>	NT
	Pungmes	<i>Remiz pendulinus</i>	EN
	Stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	VU
	Gulhämpling	<i>Serinus serinus</i>	VU
	Vinterhämpling	<i>Linaria flavirostris</i>	VU
	Rosenfink	<i>Carpodacus erythrinus</i>	VU
	Lappsparv	<i>Calcarius lapponicus</i>	VU
	Gulspurv	<i>Emberiza citrinella</i>	VU
	Ortolansparv	<i>Emberiza hortulana</i>	VU, ÅGP
	Sävsparv	<i>Emberiza schoeniclus</i>	VU
Grod- och kräldjur	Grönfläckig padda	<i>Bufo variabilis</i>	VU, F, ÅGP, B4
	Ätlig groda	<i>Pelophylax esculentus</i>	LC, F
	Vanlig groda	<i>Rana temporaria</i>	LC, F
	Snok	<i>Natrix natrix</i>	LC, F
Fiskar	Ål	<i>Anguilla anguilla</i>	CR
	Sjurygg	<i>Cyclopterus lumpus</i>	NT
Blötdjur	Köpenhamnsmussla	<i>Parvicardium hauniense</i>	VU

Bevarandeplanen för Tygelsjö-Gessie

Syftet med Natura 2000-området Tygelsjö-Gessie i Vellinge kommun och Malmö kommun är att bevara de öppna strandängarna med lång hävdkontinuitet och artrik flora samt de grunda, högproduktiva och periodvis blottade havsbottenarna. Området är mycket betydelsefullt för uppväxande ål och plattfisk, en lång rad häckande fåglar, främst vadare, men även för den grönfläckiga paddan och flera rödlistade växtarter.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane